

POSTANOWIENIE

Dnia 14 czerwca 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Rafał Małarski

w sprawie **P. C.**

skazanego z art. 253 § 1 k.k. i in.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 14 czerwca 2013 r.,

zażalenia skazanego na zarządzenie Zastępcy Przewodniczącego II Wydziału
Karnego Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 16 kwietnia 2013 r. o odmowie przyjęcia wniosku o doręczenie wyroku Sądu
Apelacyjnego z dnia 2 września 2010 r. z uzasadnieniem,

p o s t a n o w i ł:

utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie.

UZASADNIENIE

Jakkolwiek we wniosku P. C. z 26 lutego 2013 r. wyrażone jest żądanie wyznaczenia mu obrońcy z urzędu „celem złożenia kasacji” (k. 2441), to jednak właściwy organ trafnie przyjął – posługując się regułą interpretacyjną z art. 118 § 1 k.p.k. – że skazany w istocie domagał się doręczenia mu wyroku sądu odwoławczego z uzasadnieniem w trybie art. 524 § 1 zd. 2 k.p.k.

Treść złożonego zażalenia zdaje się wskazywać, że motywy wydania zaskarżonego zarządzenia pozostają dla skarżącego nie do końca jasne. Dlatego Sąd Najwyższy stwierdza, że powodem odmowy przyjęcia wniosku o doręczenie orzeczenia z uzasadnieniem było jego zgłoszenie po upływie zawitego 7 – dniowego terminu, którego początek należało w niniejszej sprawie liczyć od daty ogłoszenia wyroku Sądu Apelacyjnego, co miało miejsce w dniu 2 września 2010 r

W tym stanie rzeczy orzeczono jak w dyspozytywnej części postanowienia.